

Ples 'Blink' Martine Pisani premijerno izveden u ZeKaeMu

Sve kako bi nastala slika u treptaju oka

Ugledna gošća iz Francuske Martine Pisani postavila je svoju koreografsku bilješku 'Blink' u sedam tjedana

◆ ZRINKA RADIĆ
◆ ZAGREB

U nas, za izvaninstitucionalne skupine, ma koliko na programskim knjižicama isticali koprodukcijisku ulogu neke kazališne kuće, to uglavnom znači da se teško dolazi do termina za probe.

Tako je i Martina Pisani s plesačima Zagrebačkog plesnog ansambla radila u okviru "subjektivnih i objektivnih okolnosti" u ZKM-u. Očito će teško ići i s izvedbama, obzirom da se nakon preksinoćne

premijere repriza u ZKM-u ne nazire. No, pokazalo se da nadahnuće mogu biti čak i bešćutne čistačice, koje žele obaviti svoj posao bez obzira na to što neki tamo "izvaninstitucionalni" imaju probu.

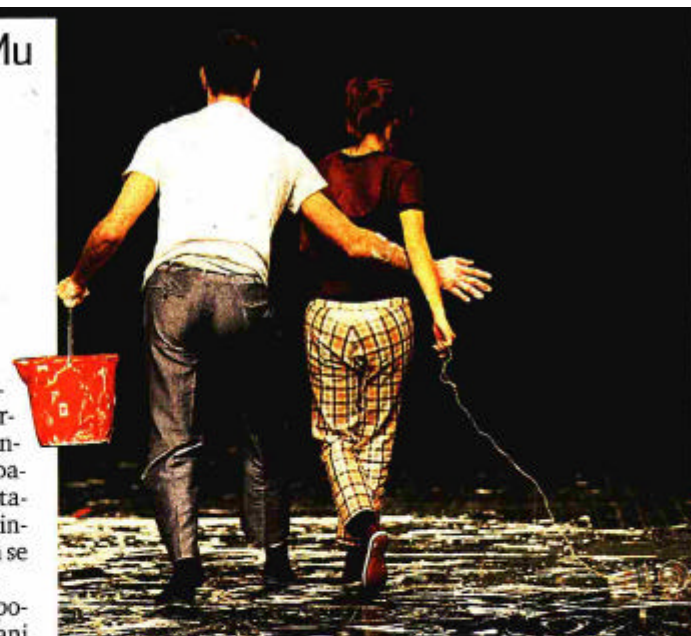
Materija i memorija

Iskusna Pisani te je zadatosti uspješno iskoristila u svoju korist već samim time što je upravo vrijeme jedan od presudnih tvornih elemenata njezina ambicioznog ciklusa "Running times", u okviru kojeg je i nastala zagrebačka predstava.

Za "Blink", iliti treptaj, inspiracija je djelo filozofa Henrija Bergsona u kojem, kroz analizu percepcije i memorije, tumači odnos tijela i uma. I tu "uskače" Pisani, sa svojim su-

radnicima na pokretu Theom Kooijmanom i dramaturgiji Sašom Božićem. U "Blinku", tako, akcija - ma kako banalna i repetitivna - predstavlja ishodište trajanju, a istinska svijest o tome artikulira se kroz jedinstvo duha i tijela.

One koji su imali prilike pogledati "Sans" Martine Pisani nekako su očekivali odsutnost: radnje, glazbe, ali ne i suptilnih zvukova (D. Šimunović), kostime u maniri svakodnevnog odjeće (E. Tataragić), te ogoljenu scenu, samo što su u ovom slučaju izvođači kao "rekvizite" koristili stvari usput pronađene na licu mjesta u ZKM-u (kanta za smeće, partviš, uže, stolac (za presjece), kartonska kutiju...) I, prije svega, njezin osebujni kore-



Izvođači su koristili usput pronađene predmete iz kazališta

ografski rukopis karakteriziran naizgled svakodnevnim pokretom lišenim bilo kakve dopadljivosti, ili virtuoznosti.

Naši se snašli

Međutim, bilo je zanimljivo vidjeti kako su se plesači ZPA i nekolicina odabranih na audiciji - O. Vučinić, Z. Lukćec, A. Široki i S. Barbieri te D. Do-

ždor, M. Jastrevski i M. Marjančić - izvrsno snašli u, za njih, novoj ulozi smotanih i besmislenim paralelnim (ne)radnjama posvećenih likova u prividno kaotičnoj strukturi mahnitog hodanja, karikiranih kretnji, i otvaranja i zatvaranja očiju prema publici.

A sve kako bi nastala slika u treptaju oka. ◆